

krávu fakt asi zabiju. To nemá rovnou napsat, co zase vyvedla? Píp, píp. „Hani, ja jsem fakt takova krava, ale ten zamecnik je fakt hezkej.“ Koho zajímá nějaká záměrník, já chci vědět, co je s mým psem a bytem. Píp, píp. „Hani, ja vim, ze se zlobis, jsem fakticky debil, mas moc hodny sousedy.“ „Koukej se ozvat a okamzite, v šest jsem v Praze, cekej na me“ posílám smsku pro zmaňnu já Julce. Nic jiného mi totiž nezbejvá, má vypnutej telefon. Anebo se jí zase vybil, kaženě jedený blbý. „ Kruci, kolik je hodin? Devět, to je akorát, vyvenčím trochu psa, opláchnu se a sjeďu si k Janě pro nabíječku.“ plánuju si dnešně dopoledne. „Hanka dorazí kolem šestý, to stihneme i poádnou procházku, Amulko.“ seznamuju s nima i pesulku. „Teď tady musí být hodná a se vrátím, zavoláme spolu paniče.“ „Neviem by sám….“zvoní mi telefon. Skoím po něm, ale volá jenom Jana. „Ahoj, jak se máš?“ „Ahoj, prosím tě, není u tebe ta koza Julka?“ „Ne, není, dā je se něco?“ „Jo, posílá mi zmatené esemesky, prý ztratila psa, mánila zámky od bytu a kdo ví, co ještā? Māš se mi mrknout, jestli není na netu?“ „Hele, nevidím ji, ale pokusím se získat číslo na jednu její známou, jestli nejní u ní.“ „Díkes, když tak pak brnkni,jo.“ Do prāic, zase mi ujel autobus, no co, pro deset minut se nestāí, āe jo, však Amálka to o chvílku dyl doma sama vydrāí. Koneně jsem ve Strašnicích, teď hodim telefon na chvílku na nabíječku, zavolám Hance a pak vyrazím zpátky na Āerāk. Odemykám a hned na mā z pokoje mluví Jana. Ani neāekne ahoj a uā za sebe chrlí: „Co se zase dā je? Shání tā? Hanka jako zbāsilā, prej se něco stalo se psem.“ „Dyž jsem jí posílala smsky,“ dotēnā namítám. „Posílala, ale jaký, jdu jí zavolat, āe ses objevila, byla na kolaps.“ Hlavou mi bāā scēnāe, pesula mrtvá nebo zabāhlā, byt vykradenej, prostā ve vytváení si katastrofických vizí jsem machr. Navíc Julka by se na netu visela jako prádlo, když tam není, znamená to, āe není u mā doma. „Neviem by sám….“zvoní mi telefon, zase volá Jana. „Ahoj, máš to āíslo?“ „Ahoj, ne, nemám, ale chceš mluvit s Julkou?“ „Dej mi ji k telefonu, nebo ji fakt zabiju. Co se, kurva, dā je?“ „Nebudeš tomu věāit, co se stalo….“ a po telefonu mi líí celou historii věerejšeho veā a noci. „OK, v šest jsem tam, āekej na mā, nemám totiž klíe.“ poznamenám ponākud jízlivā a se s telefonem. Boāe mā, to je ale kopyto. Pán Bāh jí to oplatí na dātech, na mnoāství i na kvalitā, tāeba je bude mít s t zāmeāníkem a Amule jim pājde za drāiāku… HAJKA